

KÖZGYŰJTEMÉNYI ÉS KÖZMŰVELŐDÉSI DOLGOZÓK SZAKSZERVEZETE

A Közgyűjteményi és Közművelődési Dolgozók Szakszervezete párbeszédre hívta a pártokat

A KKDSZ elnöke, *Földiák András* meghívta a parlamenti pártok elnökeit, illetve az elnökök által kijelölt kultúráért felelős szakpolitikusait. A szakszervezeti vezető kérte, hogy még a választásokat megelőzően a párt képviselői vegyenek részt egy kibővített elnökségi ülésen, ahol meghallgathatják az adott párt kulturális ágazattal kapcsolatos jövőbeni elképzelését.

Halász János a Fidesz MPP kulturális munkacsoportjának vezetője, az Országgyűlés Kulturális és Sajtó Bizottságának alelnöke, január 21-én, a Magyar Kultúra Napját megelőző este tett eleget a meghívásnak.

Földiák András átadta a KKDSZ által a kultúra napja alkalmából készített „**Legyen a kultúra is stratégiai ágazat!**” című felhívást, mely kiáltvány formájában és szakmai konkrétumokat nem tartalmazva, de tükrözi annak az általános lényegét, amit a KKDSZ a kulturális politikában fontosnak tart. (A dokumentum január 22-én, a Magyar Kultúra Napján, a Magyar Hírlap 14. oldalán jelent meg, a SZEF és a KKDSZ honlapján is olvasható.) Elmondta, hogy a szakszervezet legfontosabb törekvése, hogy a kulturális szakemberek hasznosan tudják szolgálni az ország közös céljait, azokat, amely – feltehetően – a következő kormánynak is célja. Érdemben segíteni tudják a fejlődést. Annak, hogy ez nem így van három fő akadályát látja, az intézmények rendkívül kedvezőtlen gazdasági helyzetét, az itt dolgozók méltatlanul alacsony jövedelmét, ma már a rosszul fizetett közalkalmazottak között is ennek a területnek a munkatársai dolgoznak a legalacsonyabb bérekért. Harmadik okként azt említette, hogy a kulturális politika nem támaszkodik kellően a meglévő intézményekre, sokszor ezektől függetlenül zajlanak programok, akciók, igazgatási kezdeményezések.

Halász János bevezetőjében kitért arra, hogy mivel pályáját népművelőként kezdte, közösségi házban alkalmazottként és vezetőként egyaránt dolgozott, Debrecen város alpolgármestere, ezért tisztában van azokkal a valós, napi gondokkal, melyet Földiák András elnök köszöntőjében a szakmai oldalról felvetett. Egyetértett azzal, hogy a minisztérium a nem közvetlenül OKM fenntartású intézmények gondjai iránt lényegesen kevésbé fogékony, mint a saját fenntartásúak nehézségei iránt. Ezt az állapotot tükrözi a normatíva csökkenés esete, mely egyértelműen az önkormányzat által működtetett intézményeket érinti rendkívül hátrányosan. A Fidesz kulturális kabinetének vezetője szerint a következő kormánynak változtatnia kell a jelenlegi kultúrafinanszírozási állapoton, az új igazgatáspolitikának a megyékre, régiókra kell helyeznie a hangsúlyt. Véleménye szerint nem csak a lecsökkent pénzek visszaadásáról van szó, hanem a struktúrát kell átalakítani. Kiemelte, hogy szeretné, ha a szakszervezet a szakma egészét érintő kérdésekben partner lenne ehhez a strukturális az átalakításhoz, míg természetesen az egyéni érdekvédelem terén talán továbbra is szembenálló felek maradnak. A KKDSZ-től is vitaindító javaslatokat vár, arra vonatkozóan, hogy hogyan lehet jól működtetni – fenntartói, szakmai, felhasználói oldalról egyaránt – többek között az önkormányzati fenntartású intézményeket. Halász János arra tett ígéretet, hogyha a

1054 Budapest, Akadémia u. 11..

Telefon: 338-2648, 483-0415 Fax: 338-4274, E-mail: kkdsz@kkdsz.hu

KÖZGYŰJTEMÉNYI ÉS KÖZMŰVELŐDÉSI DOLGOZÓK SZAKSZERVEZETE

szervezetünk által képviselt egy-egy szakterület által összeállított tervezet elkészül, akkor az a döntéshozók elé kerül.

Ezek után a KKDSZ alelnöke, elnökségi tagjai és egyéb tisztségviselői kitértek a szakterületüket érintő megoldásra váró legégetőbb problémára, mint a projektközpontú finanszírozás, a hangzatos címeken kiírt pályázatok, azok adminisztratív terhei, az intézmények értelmetlen összevonása, az ésszerűtlen önkormányzati döntések.

A szakszervezeti vezetők részéről *Kiss Vendel* a KKDSZ alelnöke rákérdezett, hogy mit ért a kormányra készülő párt struktúraváltozáson és az esetleges új rendszerben, állami, megyei és egyéb szinteken, milyen anyagi forrásokat rendel hozzá. *Csóti Csaba* Somogy Megyei elnök a legalapvetőbb problémának azt látja, hogy míg a környező országokban nem kell az ország vezetése felé nap, mint nap bizonygatni, hogy levéltárra szükség van, addig itthon, egyelőre a létjogosultságuk is visszatérő kérdés. *P. Szigetvári Éva*, elnökségi tag hozzá tette, hogy a levéltárakat szakmai sajátosságaikból kifolyólag, még fokozottabban sújtja a látogatószám növelése érdekében elvárt rendezvények kényszere. *Dudás László* Pest Megyei elnök az intézményekre háruló pályázati kényszert emelte ki, mert ebben a rendszerben éppen az alapfeladatok ellátására nem jut elegendő forrás, míg esetleg a célfeladatra feleslegesen fordítanak akkora erőfeszítést, mint amekkorát az ténylegesen megérdemelne. Kitért arra az áldatlan helyzetre, hogy szakmai alapon egyetlen önkormányzati döntés sem támadható, a bizottságokból gyakorlatilag kiszorultak a szakemberek. *Tari János*, a Néprajzi Múzeum szakszervezeti titkára kiemelte, hogy a „Digitalizálni!” hangzatos jelszó ugyan, de lassan nem lesz mit, mert a kulturális örökség védelmére, azaz múzeumi alaptervékenységükre, nem kapnak elegendő pénzt. Azt is hozzá tette, hogy a digitalizálási hajszában is a számszerűsíthető, papíron kimutatható eredmény a lényeg, nem pedig az utókor számára megőrzött eszmei érték. *Papp Katalin* elnökségi tag a – a tradicionális gyökereire támaszkodott - múzeumok mai szerepének újragondolását kezdeményezte. *Győri Hedvig*, a Szépművészeti Múzeum szakszervezeti titkára a hazai műkincsanyag megismertetésének szükségességére hívta fel a figyelmet.

A felvetettekre reagálva *Halász János* megállapította, hogy a különböző szakterületeken (múzeumban, könyvtárban, levéltárban vagy közművelődési intézményben) dolgozó szakszervezeti vezetők gondolata egybecseng, és érzékelhető, és érthető, hogy mindenkiben van félelem az elmúlt húsz év tapasztalata alapján. Elmondta, eddig is és ezek után is tárgyalnak a szakmai szervezetekkel, mert úgy gondolják, hogy a megvalósítandó kultúrpolitikához szükség van a szakma véleményének alapos megismerésére. Leszögezte, összességében van pénz a kultúrára. Szerinte az intézmények alaptervékenységének biztosítása a legfontosabb, fejleszteni csak abban az esetben lehet, ha ez az alaptervékenység rendben van. Az intézményekkel kapcsolatos elvonások, összevonások tekintetében az az álláspontja, hogy nem vagyunk olyan helyzetben, hogy visszalépünk, mert már valóban így is csak a pénzügyi eredményességi szempontok érvényesülnek az intézményekben. Azzal teljes mértékben egyetértett, hogy a túlzottan célfeladatokra kiírt pályázati finanszírozási rendszer rossz, és az uniós pályázati pénzek jó része a mostani rendszerben elvész. Fontosnak tartja, hogy a

*KÖZGYŰJTEMÉNYI ÉS KÖZMŰVELŐDÉSI
DOLGOZÓK SZAKSZERVEZETE*

központi kulturális igazgatás területén szakemberek dolgozzanak. Nem tért ki arra, hogy a mai struktúrát milyen rendszer váltaná fel.

Mindkét tárgyaló fél - a szakszervezet és a Fidesz kulturális kabinetvezető – kifejezte szándékát a párbeszéd folytatására.

KKDSZ Központi Iroda